

DIRECCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: Cadena de Cort, núm. 11.—PALMA.

PATRIA MIA PER POBRE QUE SIA

MAMINANT tan depressa que sos Apòstols casi no 'l porien seguir, tant era la frissor que duya de patir per nosaltres, anava un día el Bon Jesús a la ciutat de Jerusalem. La destria d'enfora y son cor s'anúa de pena, pensant que d'aquella ciutat benvolguda no n'ha de romandre, dins poch temps, pedra demunt pedra, y sos ulls esclatan en plors.

Aqueixes llágrimes del Bon Jesús son expressió sublim de l'amor de Patria. Mirau com l'estimava, deyan un día els qui enrevoltaven la tomba de Llatze, vehent plorar el Bon Jesús devant aquell cadavre embolicat dins la mortalla. *Mirau com l'estima*, porem dir idò, taiment com aquell estol, vehentlo plorar devant Jerusalem l'ingrata.

Christo 'n doná proves d'estimar la seua Patria. Ell, lo Mestre universal, qui era vengut aposta per ensenyar lo camí del cel a la humanitat esgarriada, par que estiga tan apegat a casua que no gosa trasparar lo terme ni les fites de sa Patria, ni vol altra llengua, per encarnar dins ella lo seu Pensament etern, que la vulgar y casolana que li ensenyá sa mare mentres l'engronava dins lo breçol. Y aquest amor era tant forta que fent l'aspre camí del Calvari, doblegat baix del pes de la creu qui l'engrunava, oblida encara ses greus dolors per vessar una llágrima de compassió devant les desventures que l'amenassen.

L'amor de Patria es sant, idò; si tenia escolims terrosos, que sempre deixa anar lo nostre cor de fanch, quedá ben denejat y estil-lat passant per lo cor de Christo, ahont tot amor se santifica. Estimarla y sacrificar-se per ella es un dever que s'enclou en lo quart manament, puix per tot cor ben format la Patria es una segona mare.

Avuy, pena fa haverho de dir, no son molts qui de bon cor l'estiman. Confonen la Patria ab los partits que mos xupan la sanch... y no la poren veure ab dos ulls que tenen, y no la saben treure a rotlo a no esser per ferne escarni y luleya. Y tan esbraveit ha romás lo seu patriotisme que, quant ab fonament o sensa, desiara arriben noves de projectes inichs concebuts a sanch freda per gent qui no te més lley que s'ambició sens fites, ni regoneix més dret que la forsa bruta, en lloch de sentir la sanch que bull dins ses venes y l'escalfor de la calrada a ses galtes, ho senten com qui

sent ploure... y mentres mos prenguessen a les bones, veurían y tot ab bons ulls arriar per a sempre la bandera gloriosa de la Patria. Ingrats! no sabeu que a sa mare no la baratan? No sabeu que qui la bescanta s'escup demunt? Y valgam Deu, quin barat! Si al manco ho pagás la pessa! Però donar la mare bona per una mala madastra que no 'ns atany de cap pel, ni te la nostra sanch, ni parla ab la dolçor de nostra llengua, que no pertany al gremi de la nostra Esglesia, ni te la nostra fe, que sempre ha fet tot quant ha pogut per tirarnos a fons y que Deu sap si te bona part de cupa de que siem venguts tant a menos y acabem de perdre els derrers escapolons de l'heretat dels nostres avis... no seria haver perdut tot seny? Que hi fa que tenga or y riqueses a balquena! Pobresa no 's estada may vilesa, y assacia més un bossí de pa aixut ab companyia de la bona mare que menjar capons y gallines ab la mala madastra.

Y sobre tot, si l'amor a l'interés no ha aufegada y abolida del tot la fe dins lo nostre cor, abans de veure oberta a cada carrer una capella protestant, y afanyarse els mestres d'iniquitat per arrancar les veres creencies dels cors dels pobres infants, com passa ara mateix a Cuba ahont a milenars hi envía l'heregia sos mestres; qui no estimaria més lluitar fins a cavarse la fossa a l'arrrasar sagrada dels nostros altars!

Pro aris et focis feren proeses els nostres avis; no comportem idò, que 's puga dir de noltros que som venguts a menos. *Poesia!* dirá tal volta qualcú fent la mitja. ¡Tan de bo que ho fossem un poch més poetes! y no'ns asfitxiariam dins aquesta bascosa calitxa de positivisme, ahont res val si a n'el mercat o a la *Bolsa* no hi posan dita, ahont l'esperit de sacrifici, l'amor en Deu y per Deu es una locura, ahont no 's fa be ni 's dona una pesseta si no serveix per *entrada* a un divertiment, ahont la Patria, l'ànima se *cotisan* com lo paper, y tot se compra y tot se ven... y l'honor y tot no te preu si no va empaquetat ab billets de Banch. ¡Tant de bo que ho fossem un poch més poetes! y la justicia no seria venal ni 's posarian al encant les sentencies... y l'honradés tayada a l'antiga usansa no tendria més que una cara y una sola paraula... y farts de la prosa vil de la terra, aixecariam més sovint els nostres ulls a la volta estrellada y anyorariam la dolça poesia del cel!

MOSSEN ROMAGUER

HIMNE MALLORQUÍ

LA SENYERA (*)

Potent retrunyi
el nostre cant
¡Visca Mallorca
y sempre avant!

Aixequem nostra senyera
rumbejemla al vent llaugera
enarbremla ab magestat
qu' en la pau com en la guerra
ha d' essé en la nostra terra
l' emblema de germandat
ha d' essé en la nostra terra
el símbol de llibertat!

Amunt! amunt!
avant! avant!
enarbrem nostra senyera
saludemla tots cantant
ab fe y coratje
avant! avant!

Y nostra Patria á s' ombra benehida
renaxi ab entusiasme á nova vida
recordant les proheses de l' avior;
de Ramón Lull que torn brillar la gloria
y resurgesca per cansar l' historia
el geni del gran rey Conqueridor!

Ab fe y coratje
cantem! cantem!
Per nostra terra
tots traballem
y el nostre himne
soni triomfant.
¡Visca Mallorca
y sempre avant!

Enlairem la rica y bella
qu' arreplegats en torn d' ella
hem de trobar hi gombol;
la lloretja la poesia
l' idealisa l' harmonia
y la vest de llum el sol
l' idealisa l' harmonia
y la vest de llum el sol.

Amunt! amunt!
avant! avant!
Enlairem nostra senyera
saludemla tots cantant!
ab fe y coratje
avant! avant!

Que no profani s' ombra sacrosanta
el balear qui en llengua externa canta,
qui no suspira per un temps millor,
qui no avorreix l' atrás y les cadenes,
qui no sent flametjar dedins ses venes
per la nostr' illa perdurable amor!

Ab fe y coratje,
cantem! cantem!
per nostra terra
tots traballem;
y el nostre himne
soni triomfant:
¡Visca Mallorca
y sempre avant!

(*) Reproduhim aquesta inspirada, valenta y patriòtica composició, que han dat á conèixer els diaris y setmanaris de Palma y que probablement serà apresada y sovint cantada p' el poble mallorquí ab les tonades musicals que li ha aplicat D. Pau Coll. Creim oportú advertir als nostres lectors, que el llorejat poeta don Jaume Pomar, de quals sentiments catòlics ortodoxos no cal dudar, ha declarat, (contestant als reparos y observacions que li han dirigit que «al parlar de Llibertat se refereix á l' única verdadera que se fonamenta en la veritat, tenguent per terme el bé.»

Així l' entenem noltros; però, es de temer que cèrtes masses corals, y el vulgo mallorquí no heu entenga d' igual modo, ¡per desgracia! s' ha abusat tant de aquella paraula invocantla en dies de llibertinatge, que fins podria l' Himne del senyor Pomar, servir per tot lo contrari de lo que éll, amb la més sana intenció s' ha proposat. Deu no hu permeti.

Oh senyera immaculada!
no n' hiá un altre més honrada
ni ab un símbol més sagrat!
Mentres ton drap nos ombreji
aquí el mon florir hi veji
l' AMOR y l' ART inspirat,
aquí el mon florir hi veji
l' arbre de la llibertat!
Amunt! amunt!
avant! avant!
enarbrem nostra senyera
saludemla tots cantant
ab fe y coratje
avant! avant!

Cada pedra á Mallorca te una historia,
cada ona ems retreu una victoria
y un poema s' hi veu en cada flor;
hi ha á cada cova un mon de maravelles,
un cel á cada esguart de les donselles
y una flama divina á cada cor!

Ab fe y coratje
cantem! cantem!
per nostra terra
tots traballem!
y el nostre himne
soni triomfant:
¡Visca Mallorca
y sempre avant!

Dolça Patria, ta fillada
sia un poble artista y fort!
¡Oh, senyera immaculada
abriga 'ms fins á la mort!

y el nostre himne
soni triomfant:
¡Visca Mallorca
y sempre avant!
avant!

J. POMAR

MALLORQUINS HONORABLES

X

VICENS MUT

FILL de D. Juan Odon y de donya María Ar-mengol, nasqué a Palma día 25 d' Octubre de 1614. Sa casa era la mateixa que ara ocupa l' imprenta de *La Ultima Hora*, y per això al carrer del costat lo titularen de *Vicente Mut*.

Havent cursat humanitats en el Collegi de Jesuites, estudiá matemàtiques y Jurisprudencia, prengué la carrera militar, y, en recompensa als seus bons servicis, el Rey lo nombrá *Sargent Major* de la plassa de Palma, que, en aquell temps era un dels millors carregs de la Milicia de Mallorca.

Els Jurats que apreciavan els mèrits y grans coneixements d' En Mut, mort D. Joan Dameto Cronista general del Reyne de Mallorca, lo nombraren á éll pera que lo substituís; y, en compliment de sa delicada incumbència escrigué l' Historia que s' estampá ab un tom, l' any 1650 en l' imprenta dels hereus de *Gabriel Guasp*, posanthí per portada el mapa, gravat, de la nostra illa. Si en aquesta obra, la més important de les que deixá escrites, no s' hi veu l' erudició que son antecessor possehia, en camvi s' hi transparenta l' afany de consignarhi tot cuant pogué averiguá y un esperit de relligiosa veritat. Diuen en Bover y en Mendel, en sa biografia, que deixá escrita la continuació de dita *Historia* relativa á sa «*demarcación general de las Baleares y de sus ciudades y villas.*» trabay que s' es extraviat.

També deixá escrita una vintena de tratats y memories sobre diferents assumtos y materies,

entre els quals mereixen citar *La Arquitectura Militar*, y la *Vida de la V. M. Sor Isabel Cifra*, fundadora de la casa de educació de la ciutat de Mallorca; ara coneguda baix d' el nom de *La Criansa*.

Morí dia 27 d' abril de 1687. Son retrato está entre els dels *Varones Ilustres de Mallorca* honrant la Galeria de *La Sala de Palma*. B. F.

NOTICIES HISTÓRIQUES

Venguda d' els Cayetanos á Mallorca

L' any 1721 essent Vicari Capítular (Sede vacant) el M.ltre. Sr. Dr. D. Domingo Sureda de San Martí, canonge de la Santa Iglesia Catedral, els Pares Teatins, ó sia els qui professan la regla de S. Cayetano, fundaren un convent del seu Institut en la catòlica ciutat de Palma de Mallorca. Lo piadós Senyor D. Juan Puigdorfila en son testament havia deixat per la sobredita fundació, (si Juana Puigdorfila, sa hereva, moria sens fills) sa casa que possehia y habitava en el carrer, vulgarment dit del Sitjar, dins la parroquia de Sant Jaume. L' any 1715 vengué á Palma el Reverent P. Vicens Pau Sobrecasas, debudament autorizat per negociar aquesta fundació, que trobá molts de reclaus y doná molt que fer al agoserat y resolt P. Sobrecasas.

Dia 24 de Novembre de 1721 's feu la benedició de la petita Iglesia y convent edificats en la casa del Sr. Puigdorfila. El P. Vicens Sobrecasas ja no hi era, en son lloch havia vengut el Reverent P. Jusep Guio C. R. ab les competents autorisacions de sos Superiors.

La festa fonch moltet lluhida. Hi va anar per delegació del M.ltre. Sr. Vicari general el molt ilustre Sr. Canonge D. Jordi Truyols, l' Inquisidor Apostòlich més antich del Reyne de Mallorca, y revestit de capa pluvial, fentli de Diaca el molt ilustre Sr. D. Jordi Serra y Dameto, canonge, y de Subdiaca el Reverent D. Jaume Vaquer Prevere natural de Porreras feu la benedició solemne per l' interior y l' exterior de l' Iglesia y de la casa. L' altar era molt sensillet. Hi havia s' ara, un cuadro de S. Cayetano pintat en tela, un Cristo y un sagrari de fusta sobredaurada, per reservar el Santíssim Sagrament (sia per sempre alabat.)

Feta la benedició tocaren la campana per convocar á la festa als faels vesins de Palma y el mateix Sr. Canonge Truyols va cantar l' ofici donant á lo últim la benedició ab Nostr' Amo. Per conclusió de la festa va entoná un Te-Deum en acció de gracies, cantat per la música de la Catedral.

Assistiren á tot, el referit P. Guio y com á testimonis lo noble Sr. D. Agustí de Torrella, el Magnífich Dr. Juan Sastre y Juan Moranta, escrivá y arxiver de la Curia Eclesiástica y altres moltes y notables persones.

L' actual S. Cayetano era á les hores el Col·legi de Sant Martí de PP. Jesuites; fins l' any 1770, això es, tres anys després de l' expulsió dels Jesuitas d' Espanya, no hi passá la Comunitat de S. Cayetano. M. R. PRE.

SANTS Y FESTES

DE LA PRESENT SETMANA

- Dia 6. Dilluns.—La Transfiguració del Señor.
 Dia 7. Dimars.—S. Cayetano fund.
 Dia 8. Dimecres.—S. Ciriaco y comp. mrs.
 Dia 9. Dijous.—S. Román soldat y mr.
 Dia 10. Divenres.—S. Llorens diaca mr. español.
 Dia 11. Dissapte.—S. Tiburci mr.
 Dia 12. Diumenge ✠—Sta. Clara de Asis vg. fud.

FOLKLORE MALLORQUÍ

REFRANS

(CONTINUACIÓ) (*)

- No 't rigues del meu dòl que quant el meu serà nou.
 No hi ha més cera que sa que crema.
 No es tan lleitx el dimoni com el pintan.
 No hi ha cap loco que tir pedres á la seua taulada.
 No 'n vull, no 'n vull; posaumho dins sa capulla.
 No hi ha casament pobre, ni mort rica.
 No hi ha tascó millor qu' el del mateix llenyam.
 No hi ha desgracia que no hi haja ventura.
 No hi ha dissapte sense sol ni viuda sense consol.
 No hi ha pijor sort qu' el que no vol ohir.
 No hi ha rosa sense espina, ni gust sense disgust.
 No hi ha *Miserere* sense *secundum*.
 No hi ha temps que no torn.
 No digues mal dia fins que passat sia.
 No se mou la fulla de l' arbre sense la voluntat de Deu.
 No matarás cap mòro que haja nom Joan.
 No fá poch qui sembla als seus.
 No té obra bona ni paraula dolenta.
 No deixes les carreres velles per les novelles.
 Ni de burles ni de veres ab ton senyor vulgues peres.
 Ni serás asa ni aubardá may.
 No hi ha homo sens homo.
 No 's coneix bé y salut, fins que s' han perdut.

- Per una oreya li entra y per s' altra li surt.
 Per un pecador pateix una nau.
 Per por de mal any, no deixes de sembrar.
 Per aigo vé y per aigo s' en vá.
 Per tercianes ni cortades no tocan campanes.
 Per Sant Pere, revolta la figuera.
 Per hont se vulla hi ha cent llegos de mal camí.
 Per massa pá no hi ha mal any.
 Per ser de baixa esfera, no s' ha de despreciar á nengú.
 Per riure l' ensellaren y encara hi vá.
 Per Nadal, els jochs y per Pasco els fochs.
 Petjada de pagês no fa mal a rês.
 Pagês endeutat cad' any li es fallat.
 Paraula que surt de la boca no torna arrera.
 Paraules y plomes el vent les s' en dú.
 Parlau d' un dolent y prest el veureu present.
 Pensau que no s' hi plou y no hi poden estar de goteres.
 Pensant senyarse se vá treure els ulls.
 Perde s' ase y ses magranes.
 Peresa, clau de pobresa.
 Pensava cobrar y l' agafaren per deutes.
 Pecat amagat es mitx perdonat.
 Pescador de canya mes perd que no guanya.
 Pescador de canya y moliner de vent no han mes-ter notari per fer testament.
 Poch á poch s' encen el foch.
 Poch comprat á espera tot l' any gruny.
 Primer es la obligació que la devoció.
 Puja més la corda qu' el bou.
 Primer som jo qu' els meus hereus.
 Per poca salut val més nogens.
 Poch á poch van lluny.
 Per Santa Llúcia s' allarga la nit y s' acursa el dia.

J. DOMENECH.

(continuad)

(*) Vide números 165, 176, 177 y 182.

FESTES

HAN gitera a més no poder, les que s'estilan avuy dia a moltes viles y llogarets per honrar lo seu Patró. (De les ciutadanes de carrer ja val més que no 'm parlem). Lo seu programa es un garbull de religió y de profa, que fa caure l'ànima als pès, y sortir ses colors a la cara de cualsevol qu'hi passi els ulls per damunt, per poch aprensíu y esquitarell que sia. Ofici solemne a tota orquesta, ab sermó y tot; el capvespre corregudes y el vespre ball, no a us y costum de l'honrada pagesia d'antany, qu'això ja troban qu'es estentís y fa olor de rescús, sino balls a la moda forastera, que pareixen fets a posta per un bordell. Llavors, quant ja no'n volen pus de ballar, a missa d'aua s'ha dit... a pegar quatre becaades dins lo temple del Senyor... y poder dormir fins a l'hora de dinar ben arreu. El capvespre... basta; si això no's diu encendre una candela a Sant Miquel y mitja dotsena d'atxes de quatre blens al dimoni, confessam que no'n sabem palada. Pobre Sant! de quin modo lo fan servir de *covertoral*! La festa diuen que va per el Patró; pero ell tot just, tot just, espigola... ses garbes son per el mon, la carn y el dimoni; aquests son els qui's parteixen la ganancia.

Ben mirat, casi casi's pot dir que tenia rahó un senyor molt agut que'm deya l'altre dia: això ja no pot anar ni ab rodes... ja no hi ha pany que serv... gas acetileno dins el temple de Deu... Oratoris d'en Perossi devant Nostr'Amo patent y tot... Misses ab timbals... ofertoris d'en Lohengrin y altres *bailables* per l'estil... festes de Patró ab ofici y ball per una comparsa d'angelets y un esbart de colometes sense fel. Si no tornam a les Catacumbes estam perduts! ¿Fins a quant aquesta currolla y afany de voler ajuntar la llum ab les tenebres? No sabeu que no pot ser servir a dos senyors? No sabeu que qui vol folgar ab el dimoni no podrà gaudir un dia ab Christo?

Qui habet aures audiendi, audiat

MOSS. ROMAGUER.

SETMANADA AB SOLFA

Idò si: avuy vench disposat a *cantá la palinodia* de la veritat, maldement surti un poch *desentonadeta*, als qui tegan la culpa de que MALLORCA, desde fa algún temps, no mos don sa resenya *musical* corresponent a cada setmana, ni mos deix senti alguna *pessa* de ses que solian tocar tan ben afinades. Y protest en nom de tots los meus, contra tal descuid que resulta en perjuy dels qui mos dedicam al *divino arte*.

Y parlant cla y sensa *retòliques* vos diré que jo (y tots els que vivim de música) tench ses comes molt primes, encare que no'n pretengui, a causa de que l'*art* no dona per *inflarles*, y per això no puch *afuad* molt es *registre*, de sa butxaca per pagar suscripcions dels periodichs que me servirien per sebre ahont *san música* y jo *tocaría diana* de d'allà, amb so *trombón* devall xella, per veure si daría un poch més

de llecò a ses meues uncles, a fi de que cresquessin per quant tenga que menjarlesme en no poder fer *jiscar calde-rans*. Y per això me veig obligat a estar suscrit a n'el MALLORCA, periodich catolich y barato, y d'ell me servesch per sebrejahont s'han fetes festes de carré anyals y extraordinaris y concerts y procur m' *afinin* per convidarmhi.

Ara compreu si tench motiu de comensá amb un *ex-abrupto fortissimo* y *crescendo*, quant trobantmos demunt tantes festes com hey ha en aquest temps, no trob a MALLORCA lo que per instint cerca sa meua vista; cadascú s'en va amb ses seues, ó com diu un amich meu que toca el *violón*: *cada loco con su tema*.

Haureu reparat, estimats lectors, que farà cosa de cinch mesos en *Tomás d'ets Anbuys* comensá a no doná vent a sa *Trompeta den Moll*, excusantse en qu'estava *esquerdada*; llavò que l'hi adobavan s' *embocadura*, y després mos deya qu'anava un *tò baix* y ja no la mos *tocá* pus ni mos ha tornat deixá senti ses *notes* de sa seua cartera; y en *Pere Estepa* y demés que l'han seguit se coneix que no son dels nostros; y vegent això, aquí me teniu amb so *bombo* y en nom de la música per pegar una *mirada retrospectiva*, com diu el del *violón*, a lo qu'han callat els últims *revisteros* setmanals.

A Santa Catalina hey ha hagut *musicada* plena a tota banda: avuy fa tres diumenges, en motiu de sa festa del Carme, a la capella dels *Hermanos*, tota orquesta es mati; bandes a sa processó de s'horabaixa y *músiques* per posá *més banderes* per sa festa de carré. Es dissapte *música* a n'es ball y a n'es *cadalsos*; l'ondemá diumenje idem, es dilluns *otro que tal*; es dimars, dissapte de Sant Jaume, dos balls de boloros. Es dia des Sant y es diumenje després més *músiques* pels sobreposats de l'any qui vé. En fin un *derroche de música*.—Dia 22 a n'es *Coll d'en Rebassa*, festa populá amb corregudes, ball y *música*; sols que a n'es final sa *fuga* fou una guinatada. A dins Ciutat festa del Carme y a sa Vileta per Sant Jaume. Ahí revetla de la Beata y avuy: *todo será contento*... ¡vaja! vos dich qu'aquest mes xal de bon-deveres y de tant de *bufa* tench ses galtes inflades.

Ara si el Director de MALLORCA vol aprofitá aquesta *tocada* per *setmana frita*, axuta ó en solfa, vos puch di lo que m'ha contat es d'es *Violón* que, perque trèu més de l'*ofici* que jo, té y lletgeix un diari que surt *cada dia* y está *alterat* de tot. Lo principal es: sa bendició de sa *senyera* del coro de la Protectora que se feu diumenge a Sant Jaume, y sa bona vetlada des vespre. M'ha dit també qu'els valencians han fet moltes manselletes y fortes a D. Juan Alcover per son brillant discurs, de lo que els mallorquins n'están molt satisfets y amb rahó, perque son en gloria nostra els merescuts honors tributats a tot bon mallorquí.

A s' *orquestra forestera* ó internacional hey ha hagut una *nota discordant*: sou sa *fuga* d'aquest mon a l'altre del rey d'Italia, després de 22 anys de govern, *compòsta* per inimichs de sa *música italiana*, (a. c. l. v.) En vení *finis finis*, el Catiu del Vaticá, molts n'haurá vists, qu'haurán *perdut sa veu* cridant: per apaga els gemechs del seu Presoner.

Voldriam que ses nostres censures s'interpretassen tal com son, inofensives y purament humoristiques; si vos agradan d'en tant en tant, me tendreu sentvos maldecap y *tocantvos* qualque *lata musical* com sa d'avuy ó pitjó, si es que el Director un altre pich en vorem amb so *bombo* y antes d'entrá pes portal, no'n doni una *trompada*.

UN MUSICH DE L'ARRAVAL

Imprenta de José Mir.—1900

Escapularis

de totes classes; de la Puríssima, de la Mare de Deu del Carme, de la Mercè, dels Desamparats, de San Jusep, de San Francesch, de Sant Antoni, San Cayetano y de cualsevol altre Sant ó Santa sia, ne trobaran a s' imprenta d'aquest setmanari, Cadena de Cort, nùm. 11.

També conta aquesta casa amb una existencia de més de 3,000 clixés (xilografies—zincografies—fotogravats, etc., etc.) fets expressament pera la confecció d'ESTAMPES de Sants y Venerables, especialment dels de més devoció a Mallorca, com son Sant Antoni de Padua, Sant Antoni Abad, San Bernat, San Marsal, San Pere, San Jaume, San Sebastiá, San Miquel, San Nicolau, San Blay, Sant Agustí, San Juan, San Jusep, San Domingo, San Vicens Ferrer, San Bartomeu, San Llorens, San Lluís, Santa Catalina de Sena, la Mare de Deu del Roser, la Beata Catalina Thomás, etc., etc.

Preus reduits y trabay esmerat